

Kunstenaars op komst

Femmy Otten: If you were coming in the fall, 2012
art. Marina De Vries

MARINA DE VRIES

Femmy Otten (31), voorgedragen door Toos Arends, directeur Centrum Beeldende Kunst Drenthe

Opvallend. Totaal afwijkend van wat haar collega-kunstenaars maken. Zo licht, subtiel en kwetsbaar. Toos Arends borrelt van enthousiasme over haar kandidaat, Femmy Otten. En ze is de enige niet, op wie het werk van Otten indruk heeft gemaakt.

Ottens naam, en haar werk, zongen rond tijdens de open dagen van de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam, waar de kunstenaar de afgelopen twee jaar studeerde. Otten maakt driedimensionale wandreliëfs, die doen denken aan klassieke tijden. Beelden van vrouwen en van mythologische wezens, gemaakt van gips of houtsnijwerk, poppen op uit een spierwitte wand.

Daarbij combineert ze ouderwetse, sculpturale technieken met tweedimensionale tekeningen en fresco's. Een fragiel, op de muur getekend paard, met een 3D-mensenhoofd. Een gebeeldhouwde

vrouwentorso met getekende, platte vleugels.

De eerste keer dat Arends het werk zag, was in 2011. Toen werd ze naar eigen zeggen op het verkeerde been gezet. 'Ik wil tijdens die open dagen in korte tijd veel zien. Mijn eerste indruk was dat het er bij Otten vooral om ging het verleden weer tot leven te roepen.'

Het bleek een inschattingsfout. Want Ottens beelden mogen dan verwijzen naar het verleden, in hun minimalistische vorm en in hun uitgekende combinaties stijgen ze volgens Arends wel degelijk boven het verleden uit. En terwijl andere werken vrijwel onmiddellijk uit haar hoofd verdwenen, bleef dat van Otten hangen. 'Weken later wist ik nog precies hoe het eruitzag. Het had een raadselachtigheid, die me intrigeerde.'

De fascinatie nam toe, naarmate Arends meer zag - een solotentoonstelling in een galerie, Ottens tweede Rijksakademie-tentoonstelling. Wat ook meehielp: het verhalende verdween in de loop van de tijd naar de achtergrond. 'Aangenaam. Ik wil zelf kunnen kijken en mijn eigen indrukken kunnen vormen.'

Wat Arends zeer aanspreekt: 'Het ambachtelijke, de aandacht voor het beeld, juist omdat dat ambachtelijke maken in de kunst van nu verloren dreigt te gaan. Wat ik ook mooi vind, is de combinatie van een andere, mythologische wereld met een uiterst realistische vormgeving.' Arends benadrukt dat het Otten niet gaat om een enkel, zeer mooi gemaakt beeld, maar om een uitgewogen compositie en rangschikking. De beelden zijn spaarzaam en nauwkeurig over de wand verspreid. 'Daarmee ontstaat een prettige gelaagdheid, een gedachtenconstructie en krijgt het een eigentijdse uitstraling.'

Als het al mogelijk is uit het geheel een enkel beeld te halen, dan gaat Arends' voorkeur uit naar de

vrouwenkopjes. Vanwege hun in zich zelf gekeerde verstilling, terwijl ze tegelijk uitgesproken individuen zijn. Maar het gaat om het geheel. Dat ademt rust, stilte, poëzie.

Waarom Otten moet winnen? 'Ik vind het mooi dat ze het verleden op zo'n persoonlijke manier betreft bij het heden. Bovendien hebben haar beelden een aansprekende en tijdloze traagheid, waardoor je er wel naar moet kijken.' Een oase in de vluchtige, oppervlakkige wereld van nu. Voor Otten is een mooie toekomst weggelegd, denkt Arends. (MdV)

femmyotten.nl, fonswelters.nl